03/11/2026

Αγιασμός και έναρξη των κατηχητικών συντάξεων στο Αμύνταιο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φλωρίνης, Πρεσπών και Εορδαίας

Το απόγευμα της Κυριακής 1 Νοεμβρίου 2026, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φλωρίνης, Πρεσπών και Εορδαίας κ. Ειρηναίος τέλεσε τον Αγιασμό για την έναρξη της νέας κατηχητικής περιόδου στο Ενοριακό Κέντρο του Ιερού Ναού Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Αμυνταίου, παρουσία κληρικών και κατοίκων της πόλεως.

Μετά την ακολουθία του Αγιασμού, ο Σεβασμιώτατος πραγματοποίησε την πρώτη ομιλία του νέου κύκλου κατηχητικών συναντήσεων, με θέμα «Αν ο Θεός είναι αγάπη, γιατί υπάρχει τόσος πόνος στον κόσμο;», προσεγγίζοντας ένα από τα βαθύτερα και διαχρονικότερα ερωτήματα της ανθρώπινης ύπαρξης.

Στην εισαγωγή του, αναφέρθηκε στη σημασία της κατήχησης για όλες τις ηλικίες, επισημαίνοντας ότι η γνωριμία με την ορθόδοξη πίστη αποτελεί διαρκή ανάγκη. Τόνισε ότι οι φετινές κατηχητικές συναντήσεις στη Φλώρινα, στην Πτολεμαΐδα και στο Αμύνταιο προσφέρουν ευκαιρίες πνευματικού προβληματισμού και αναζήτησης απαντήσεων στα σύγχρονα ζητήματα της ζωής. Παράλληλα, εξέφρασε τη χαρά του για την παρουσία του στο Αμύνταιο, αναφερόμενος με θερμά λόγια στη φιλοξενία, στο φιλότιμο και στην αρχοντιά των κατοίκων του.

Εισερχόμενος στο κύριο θέμα της ομιλίας, ο Μητροπολίτης έθεσε το ερώτημα που γεννιέται μπροστά στην ασθένεια, στην απώλεια, στην αδικία και στις μεγάλες δοκιμασίες: «Θεέ μου, γιατί;». Υπογράμμισε ότι η Εκκλησία δεν προσφέρει εύκολες εξηγήσεις για κάθε ανθρώπινη τραγωδία, αλλά προσεγγίζει το μυστήριο του πόνου μέσα από την Αγία Γραφή, την πατερική διδασκαλία και το Πρόσωπο του Ιησού Χριστού.

Πρώτον, αναφέρθηκε στην προέλευση του ανθρώπινου πόνου, επισημαίνοντας ότι κάθε ασθένεια ή συμφορά δεν αποτελεί τιμωρία του Θεού. Με αναφορές στον εκ γενετής τυφλό, στον δίκαιο Ιώβ και στη διδασκαλία του Μεγάλου Βασιλείου, τόνισε ότι ο Θεός είναι πηγή ζωής και αγάπης και ότι κανένας άνθρωπος δεν έχει το δικαίωμα να γίνεται κριτής της δυστυχίας του συνανθρώπου του. Αντίθετα, ο χριστιανός καλείται να αντιμετωπίζει τον δοκιμαζόμενο με κατανόηση, σεβασμό και συμπαράσταση.

Δεύτερον, ανέπτυξε τη στάση του Χριστού απέναντι στον ανθρώπινο πόνο, υπογραμμίζοντας ότι ο Υιός του Θεού δεν παρέμεινε αμέτοχος στην ανθρώπινη δυστυχία, αλλά γνώρισε ο ίδιος την αγωνία, την απόρριψη και την οδύνη. Αναφέρθηκε στα δάκρυα του Χριστού μπροστά στον τάφο του Λαζάρου, στην προσευχή Του στη Γεθσημανή και στο σωτήριο Πάθος Του. Επισήμανε ότι η Εκκλησία δεν εξυμνεί τον πόνο, αλλά την αγάπη του Χριστού, η οποία νίκησε τον θάνατο με την Ανάσταση. Ιδιαίτερα στάθηκε στην ανάγκη διακριτικής συμπαράστασης προς τους πενθούντες, τονίζοντας ότι πολλές φορές η σιωπή και η ανθρώπινη παρουσία προσφέρουν μεγαλύτερη παρηγοριά από τις βιαστικές συμβουλές.

Τρίτον, υπογράμμισε ότι η χριστιανική πίστη πρέπει να γίνεται έμπρακτη αγάπη. Μέσα από την παραβολή του καλού Σαμαρείτη και το παράδειγμα του αββά Αγάθωνα, ο οποίος φρόντισε επί τέσσερις μήνες έναν άγνωστο ασθενή, ανέδειξε την αξία της προσωπικής προσφοράς και της ουσιαστικής αλληλεγγύης. Κάλεσε τους πιστούς να ενδιαφέρονται για τους ασθενείς, τους ηλικιωμένους, τους πενθούντες και τις οικογένειες που αντιμετωπίζουν δυσκολίες, ώστε κάθε ενορία

να αποτελεί ζωντανή κοινότητα αγάπης και φροντίδας.

Παράλληλα, αναφέρθηκε στη σχέση πίστεως και ιατρικής επιστήμης, διευκρινίζοντας ότι η προσευχή και η πνευματική συμπαράσταση δεν αντιτίθενται στην ιατρική θεραπεία, αλλά συμπορεύονται με την υπεύθυνη φροντίδα του ανθρώπου. Τόνισε ότι η χριστιανική υπομονή δεν σημαίνει εγκατάλειψη της προσπάθειας, αλλά εμπιστοσύνη στον Θεό και ενεργό ενδιαφέρον για τον συνάνθρωπο.

Ολοκληρώνοντας, ο Ποιμενάρχης κ. Ειρηναίος επισήμανε ότι η χριστιανική απάντηση απέναντι στον πόνο βρίσκεται στην αγάπη, στην παρουσία του Χριστού μέσα στις δοκιμασίες και στην ελπίδα της Αναστάσεως. Κάλεσε τους παρευρισκομένους να μη μένουν σε θεωρητικές εξηγήσεις, αλλά να γίνονται με τη ζωή και τις πράξεις τους φορείς της αγάπης του Θεού.

Η ομιλία ολοκληρώθηκε με τη χαρακτηριστική φράση:

«Ο Χριστός δεν μας υποσχέθηκε μία ζωή χωρίς Σταυρό. Μας αποκάλυψε όμως, με τη δική Του Ανάσταση, ότι ο Σταυρός δεν είναι το τέλος της ζωής μας».

